

Sygn. akt IV P 735/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w (...) IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2017 r. w (...)

na rozprawie sprawy z powództwa W. F.

przeciwko Spółdzielni Handlowo-Uslugowej (...) w O.

o zapłatę, o wynagrodzenie za pracę i inne;

I. Zasądza od pozwanej kwotę 114,62 (sto czternaście 62/100) złotych z odsetkami ustawowymi pod dnia 18 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty,

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. Zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1785,24 zł (jeden tysiąc siedemset osiemdziesiąt pięć 24/100) tytułem zwrotu kosztów procesu

IV. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 14,76 zł (czternaście 76/100)

V. nie obciąża stron kosztami sądowymi,

VI. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IVP 735/15

UZASADNIENIE

W. F. wniósł o zapłatę od Spółdzielni Handlowo-Uslugowej (...) w O. kwoty 13.920 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 grudnia 2014r. do dnia zapłaty, z tytułu niewypłaconego uzupełnionego o 20% wynagrodzenia za miesiąc kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, grudzień 2014r. Powód dochodził ustawowych odsetek od dochodzonego roszczenia od dnia 30 grudnia 2014r. a więc od dnia następującego po wezwaniu do dobrowolnej wpłaty żądanych należności, które zostało odebrane przez pozwaną w dniu 29.12.2014r. W uzasadnieniu stwierdził, że pozwana nie wypłaciła mu wyrównania wynagrodzenia, a wszyscy inni pracownicy otrzymali takie wyrównania. Do dnia wniesienia pozwu powód kilkakrotnie wzywał pozwaną, aby dokonała płatności wyrównania wygodzenia za wymienione miesiące. Powód wielokrotnie wzywał pozwaną do dobrowolnej zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, jednakże pomimo odebrania wezwań pozwana nie uiściła kwoty z pozwu.

W odpowiedzi na pozew pozwana Spółdzielnia wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu zarzuciła, że powodowi wypłacone zostało całe wynagrodzenie, a w spornym okresie zostały prawidłowo naliczone i wypłacone zasiłki chorobowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. F. ma obecnie 69lat.

W. F. był pracownikiem Spółdzielni Handlowo- Usługowej (...) w O. na podstawie spółdzielczego stosunku pracy. W okresie zatrudnienia powód wykonywał pracę jako Prezes Zarządu a następnie jako Administrator budynków. Z uwagi na trudną sytuację finansową Spółdzielni uchwałą Rady Nadzorczej dokonano obniżenia wynagrodzenia członkom Spółdzielni o 20% od sierpnia 2010r. Obniżenie nastąpiło pod warunkiem sprzedaży nieruchomości stanowiącej własność Spółdzielni i wyrównania w przyszłości wynagrodzeń członkom Spółdzielni z uzyskanej sumy sprzedaży. Następnie w 2014r. podjęto uchwałę o wyrównaniu wynagrodzeń wszystkim członkom Spółdzielni w wysokości 20% od wysokości wynagrodzenia jakie przysługiwało poszczególnym członkom w 2010r. W tym okresie powód jako Prezes Zarządu otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 11.640zł brutto. Wypłata następowała od marca 2014r. w miesięcznych ratach. Jego wynagrodzenie liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 11.640zł.(dowód: świadectwo pracy powoda -k. 5-6,odpis KRS-k. 24-26, zaświadczenie -k. 27, w aktach osobowych- dokumenty dołączone)

W. F., jako członek Spółdzielni, otrzymał wyrównanie wynagrodzenia jedynie w okresach, gdy pobierał wynagrodzenie. W. F. w miesiącach kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień i grudzień 2014r. był niezdolny do pracy, w tym okresie (miesiąc kwiecień, maj, czerwiec, lipiec i sierpień oraz grudzień 2015 roku) powód przebywał poza miejscem świadczenia pracy, na zwolnieniach lekarskich od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia 31 sierpnia 2014 roku oraz od dnia 1 grudnia 2014 roku do dnia 19 grudnia 2014 roku jak również od dnia 30 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2014 roku.

Początkowo zasiłek chorobowy nie został wypłacony z uwagi na zakwestionowanie przez organ rentowy prawidłowości korzystania ze zwolnienia lekarskiego.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 14.09.2015r. Sąd Okręgowy w (...) w sprawie o sygn. akt IV U 720/14 (IV Ua 33/15) zmienił wyrok Sądu Rejonowego w (...) z dnia 23.07.2014r. i przyznał W. F. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 29.03.2014r. do 10.08.20154r. W 2015r. powód otrzymał zasiłek chorobowy w miejsce wynagrodzenia za miesiące kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień i grudzień 2014r. z uwagi na to, że w tym okresie był niezdolny do pracy. Inni członkowie Spółdzielni otrzymywali wyrównania w przypadku otrzymania obniżonego wynagrodzenia. (dowód: przesłuchanie powoda -k. 179-180, 137-137v, przesłuchanie świadka/ strony pozwanej k. 135v-137, postanowienie -k. 28, uchwała -k.29, kopie (...)k. 30-31,33-35, 37-44, pismo -k. 105, zaświadczenia -k. 32-36, informacje o uzupełnieniu wynagrodzeniu członkom spółdzielni o 20% od dnia 1.03.2014 r.: paski wynagrodzeń za miesiące: marzec, wrzesień, październik, listopad 2014 r. -k.11, pismo z dnia 28.01.2015r. -k. 10, karta zasiłkowa -k. 82-86, pisma i decyzje ZUS -k. 161 -164, 206-211 dokumenty w aktach IV U 720/14)

W Spółdzielni Handlowo-Usługowej (...) w O. funkcjonował regulamin wynagradzania obowiązujący od 14.08.2012r. Zgodnie z wewnętrznymi przepisami znajdującymi się w tym regulaminie, w okresie absencji chorobowej prawo do pobierania wyrównania obniżonego wynagrodzenia powoda jako składnika wynagrodzenia nie zostało do zachowane. (dowód: regulamin z załącznikami -k. 284-285,286-287, przesłuchanie powoda -k. 179-180, 137-137v, przesłuchanie świadka/ strony pozwanej k. 135v-137)

Za okres objęty pozwem, W. F. przysługiwały świadczenia w postaci zasiłku chorobowego w kwocie 39.418.92 zł brutto, w tym:

za miesiąc kwiecień 2014r. - 6.531.60 zł.

za miesiąc maj 2014r. - 7.104.58 zł.

za miesiąc czerwiec 2014r.- 6.875.40 zł.

za miesiąc sierpień 2014 roku - 7.104,58 zł,

za miesiąc grudzień 2014 roku - 4.698.18 zł,

oraz wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy za okres od dnia 22.12.2014r. do dnia 29.12.2014r. w kwocie 2.217.14 zł.

Pozwana Spółdzielnia przekazała na konto powoda następujące kwoty:

- za miesiąc kwiecień 2014 roku - w dniu 9 maja 2014 roku kwotę 1.310,74 zł z tytułu zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia 8 kwietnia 2014 roku - kwota ta jest tożsama z należnościami powoda z tytułu zasiłku chorobowego za ten okres,

w dniu 15 maja 2014 roku kwotę 4.040,36 zł z tytułu zasiłku chorobowego za okres od dnia 9 kwietnia 2014 roku do dnia 30 kwietnia 2014 roku - kwota ta jest tożsama z należnościami powoda z tytułu zasiłku chorobowego za ten okres.

- za miesiąc maj 2014 roku - w dniu 9 czerwca 2014 roku kwotę 5.820.08 zł z tytułu zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 maja 2014 roku do dnia 31 maja 2014 roku -kwota ta jest tożsama z należnościami powoda z tytułu zasiłku chorobowego za ten okres,

za miesiąc czerwiec 2014 roku - w dniu 9 lipca 2014 roku kwotę 5.632.90 zł z tytułu zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 czerwca 2014 roku do dnia 30 czerwca 2014 roku - kwota ta jest tożsama z należnościami powoda z tytułu zasiłku chorobowego za ten okres.

- za miesiąc sierpień 2014 roku - w dniu 9 września 2014 roku kwotę 3.941.28 zł z tytułu zasiłku chorobowego za okres od dnia 11 sierpnia 2014 roku do dnia 31 sierpnia 2014 roku - kwota ta jest tożsama z należnościami powoda z tytułu zasiłku chorobowego za ten okres.

- za miesiąc grudzień 2014 roku - w dniu 9 stycznia 2015 roku kwotę 48.262,74 zł z tytułu zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 grudnia 2014 roku do dnia 19 grudnia 2014 roku oraz od dnia 30 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2014 roku, wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy za okres od dnia 22 grudnia 2014 roku do dnia 29 grudnia 2014 roku. ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, ekwiwalentu za dodatkowy urlop wypoczynkowy oraz odprawy emerytalnej - kwota ta jest tożsama z należnościami powoda z w/w tytułów- za ten okres.

Wyплаты dla powoda zasiłku chorobowego za miesiąc lipiec 2014 roku w kwocie 5.871.58 zł netto oraz zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 sierpnia 2014 roku do dnia 10 sierpnia 2014 roku w kwocie 1.878,80 zł. Zasiłki te zostały przekazane powodowi w dniu 12 października 2015r. Opóźniona wypłata spowodowana była decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych który wstrzymał powodowi wypłatę zasiłków chorobowych za okres od dnia 1 lipca 2014 roku do dnia 10 sierpnia 2014 roku.

Powód otrzymał od pozwanej za okres objęty pozwem kwoty wskazane niżej:

w dniu 09 maja 2014 roku kwotę 1.310,74 zł,

w dniu 15 maja 2014 roku kwotę 4.040,36 zł,

w dniu 09 czerwca 2014 roku kwotę 5.820,08 zł,

w dniu 09 lipca 2014 roku kwotę 5.632,90 zł.

w dniu 09 września 2014 roku kwotę 3.941,28 zł.

w dniu 09 stycznia 2015 roku kwotę 52.274,20 zł.

w dniu 13 października 2015 roku kwotę 7.705 38 zł.

(dowód:pismo z dnia 29.12.2014 r., pisma z dnia 12.01.2015r., pismo z dni 1.2015 r. –k. 7-10, przesłuchanie powoda –k. 179-180, 137-137v, przesłuchanie świadka/ strony pozwanej k. 135v-137,zestawienia wypłat –k. 45-76,96-101, zestawienie korekt –k. 159-160(k. 278-279v), karta zasiłkowa –k. 82-86, przelewy w tym historia operacji na rachunku powoda w Banku (...) SA –k.142-156,184-205, 212-217, wydruki operacji –k. 297-304,realizacja transakcji –k. 306-336, regulamin z załącznikami –k. 284-285,286-287, protokół kontroli ZUS –k. 218-251, informacja - k. 159,dolączone dokumenty, opinia biegłego księgowego –k. 257-267,347-350)

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2016 roku został dopuszczony dowód z opinii biegłego na okoliczność przysługującego powodowi wynagrodzenia za pracę, wynagrodzenia chorobowego, zasiłku chorobowego i wyrównania należnych świadczeń przy założeniu, iż powód pracował i korzystał ze zwolnień lekarskich w datach wskazanych w świadectwach pracy i na kartach 37 - 44, początkowo jego wynagrodzenie zostało obniżone, a następnie podwyższone zgodnie z uchwałami spółdzielni, zostały naliczone na k. 45 - 75 świadczenia związane z istniejącym stosunkiem pracy, a powód otrzymał kwoty wskazane na k. 141 - 156 oraz w zestawieniach wskazanych przez stronę pozwaną. Postanowieniem z dnia 8 marca 2017 roku dopuszczony został dowód z opinii uzupełniającej na okoliczność ustosunkowania się do zarzutów pełnomocnika powoda oraz wyliczenia świadczeń jakie w rzeczywistości dostał powód w porównaniu do tych, jakie powinien był dostać w okresie objętym pozwem.

Biegły po zapoznaniu się z materiałami źródłowymi zgromadzonymi w aktach sprawy oraz przeprowadzeniu stosownych rozliczeń stwierdził, że z tytułu zwolnień lekarskich (absencji chorobowej) przysługiwały powodowi w okresie objętym pozwem zasiłki chorobowe, a w okresie wykorzystywania urlopu wypoczynkowego wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy. Zgodnie z wydrukiem karty zasiłkowej za okres od dnia 1.01.2010r. do dnia 31.12.2016r.(k. 82 - 86) podstawa naliczenia zasiłków chorobowych w całym okresie objętym pozwem wynosiła 8.594,14 zł, która została przyjęta do rozliczenia zasiłków chorobowych objętych opinią.

W aktach sprawy początkowo brak było dokumentów na dowód wypłaty dla powoda zasiłku chorobowego za miesiąc lipiec 2014 roku w kwocie 5.871,58 zł netto oraz zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 sierpnia 2014 roku do dnia 10 sierpnia 2014 roku w kwocie 1.878,80 zł. Zgodnie z informacją zawartą na k. 159 zasiłki te zostały przekazane powodowi w dniu 12 października 2015 roku. Opóźniona wypłata spowodowana była decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, który wstrzymał powodowi wypłatę zasiłków chorobowych za okres od dnia 1 lipca 2014 roku do dnia 10 sierpnia 2014 roku.

Stawki podstawy procentowej zastosowanej przy rozliczaniu zasiłków chorobowego zostały przyjęte do rozliczenia zgodnie z danymi zawartymi na wydruku karty zasiłkowej za okres od dnia 1 stycznia 2010 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku. Zastosowana w okresie od dnia 10 grudnia 2014 roku do dnia 11 grudnia 2014 roku stawka procentowa w wysokości 60 % (brak takiej stawki w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa z dnia 25 czerwca 1999 roku może wynikać z korekty uprzednio naliczonego zasiłku, czego dowodem tej korekty może być dostarczone w okresie późniejszym zaświadczenie o pobycie w szpitalu.

W świetle dołączonych dokumentów W. F. przysługuje za okres objęty pozwem zasiłek chorobowy w kwocie 39.418.92 zł brutto oraz wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy za okres od dnia 22 grudnia 2014 roku do dnia 29 grudnia 2014 roku w kwocie 2.217,14 zł. Zgodnie z dokumentacją znajdującą się w aktach sprawy pozwana przekazała na konto powoda należne zasiłki chorobowe za miesiąc kwiecień, maj, czerwiec 2014 roku za okres od dnia 11 sierpnia 2014 roku do dnia 31 sierpnia 2014 roku, za okres od dnia 1 grudnia 2014 roku do dnia 19 grudnia 2014 roku, za okres od dnia 30 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2014 roku oraz wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy za okres od dnia 22 grudnia 2014 roku do dnia 29 grudnia 2014 roku.

W aktach sprawy brak było dokumentów na dowód wypłaty dla powoda zasiłku chorobowego za miesiąc lipiec 2014 roku w kwocie 5.871,58 zł netto oraz zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 sierpnia 2014 roku do dnia 10 sierpnia 2014 roku w kwocie 1.878,80 zł. Zgodnie z informacją zawartą na k. 159 zasiłki te zostały przekazane powodowi w dniu 12 października 2015 roku. Po przekazaniu przez pozwaną dokumentów na dowód wypłaty zasiłków (za okres od dnia 1 lipca 2014 roku do dnia 10 sierpnia 2014 roku) roszczenia powoda zostały ponownie przeliczone.

Po ponownym zapoznaniu się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy biegły stwierdził na podstawie

załączonych kart zasiłkowych (k. 82-86), że podstawę wymiaru zasiłku chorobowego powoda za okres objęty powództwem ustalono w oparciu o jego wynagrodzenie za okres od lipca 2011 roku do czerwca 2012 roku obejmujące wynagrodzenia też obniżone o 20 % (zob. pismo Rady Nadzorczej Spółdzielni Handlowo-Usługowej (...) w O. z dnia 30 sierpnia 2010 roku (...) w aktach osobowych) i wynosiło 9.312 zł brutto. Na kwotę tą składało się wynagrodzenie zasadnicze 6.400 zł brutto i dodatek funkcyjny 2.912 zł brutto.

Przyjęta przez pozwaną podstawa wymiaru zasiłku chorobowego na poziomie 8.594,14 zł wskazuje, że powód w okresie, z którego ustalono podstawę wymiaru osiągał dodatkowe wynagrodzenie. Biorąc pod uwagę jedynie wynagrodzenie zasadnicze powoda (6.400 zł) oraz jego dodatek funkcyjny (2.912 zł) podstawa wymiaru zasiłku chorobowego powinna kształtować się na poziomie 8.035,32 zł (9.312 zł x 86,29 %). Jak z powyższego wynika jest ona o 558,82 zł wyższa od podstawy wyliczonej wyłącznie z wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego.

Biegły stwierdził, że przeprowadzona u pozwanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. kontrola prawidłowości rozliczania świadczeń z ubezpieczeń społecznych za okres od stycznia 2012 roku do grudnia 2014 roku, nie stwierdziła nieprawidłowości w zakresie świadczeń powoda za miesiąc lipiec 2014 roku.

Analiza zaświadczenia lekarskiego za okres od dnia 3 grudnia 2014 roku do dnia 19 grudnia 2014 roku (k. 43) wskazuje, że powód w okresie tego zwolnienia lekarskiego nie przebywał w szpitalu. Zasiłek chorobowy za ten okres został naliczony przez pozwaną w trzech etapach: za okres od dnia 3 grudnia 2014 roku do dnia 9 grudnia 2014 roku (7 dni), za okres od dnia 10 grudnia 2014 roku do dnia 11 grudnia 2014 roku (2 dni) oraz od dnia 12 grudnia 2014 roku do dnia 19 grudnia 2014 roku (8 dni). Za okres od dnia 10 grudnia 2014 roku do dnia 11 grudnia 2014 roku pozwana naliczyła dla powoda zasiłek chorobowy z zastosowaniem stawki procentowej w wysokości 60 %.

Ze względu na fakt, że w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa z dnia 25 czerwca 1990 roku nie występuje taka stawka oraz ze względu na brak odniesienia się pozwanej do przedmiotowego rozliczenia (często spotyka się korekty w ten sposób przeprowadzane) skorygowano błędne rozliczenie zasiłku chorobowego powoda za okres od dnia 10 grudnia 2014 roku do dnia 11 grudnia 2014 roku. Prawidłowa kwota tego zasiłku za ten okres wynosi 458,38 zł ($286,47 \text{ zł} \times 80 \% = \sim 229,19 \text{ zł} \times 2 \text{ dni} = 458,38 \text{ zł}$). Powód otrzymał za ten okres zasiłek chorobowy w kwocie 343,76 zł (k. 262). Biegły wyliczył, że różnica do wypłaty wynosi 114,62 zł ($458,38 \text{ zł} - 343,76 \text{ zł} = 114,62 \text{ zł}$).

Przedłożona przez powoda historia operacji na jego rachunku w Banku (...) SA wskazuje, że powód otrzymał od pozwanej za okres objęty pozwem kwoty wskazane wyżej.

W przekazie z dnia 9 stycznia 2015 roku, biegły ustalił, że powodowi przekazano oprócz zasiłku chorobowego (naliczonego przez pozwaną) oraz wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy także ekwiwalent za urlop wypoczynkowy, ekwiwalent za urlop dodatkowy, odprawę emerytalną oraz wyrównanie wynagrodzenia za miesiąc marzec 2014 roku w kwocie 131,50 zł, wyrównanie wynagrodzenia za miesiąc wrzesień 2014 roku w kwocie 1.586,96 zł, wyrównanie wynagrodzenia za miesiąc październik 2014 roku w kwocie 1.323,27 zł oraz wyrównanie wynagrodzenia za miesiąc listopad 2014 roku w kwocie 968,73 zł. Wyrównania wynagrodzenia nie dotyczą okresu objętego powództwem. Wstrzymany decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zasiłek chorobowy za okres od dnia 1 lipca 2014 roku do dnia 10 sierpnia 2014 roku wypłacony został powodowi w dniu 13 października 2015 roku w kwocie 7.705,38 zł.

Biegły ustalił, że zasiłek za ten okres został naliczony powodowi prawidłowo, jednakże przy jego rozliczeniu zawyżono wysokość zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych o kwotę 45,00 zł (powód otrzymał należność pomniejszoną o tę kwotę). Ze względu na obowiązek corocznego rozliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych przedmiotowa różnica (nadpłata) podlegała rozliczeniu w zeznaniu podatkowym za 2015 rok i nie powinna być zasądzona na rzecz powoda (powód rozliczając podatek musiał uwzględnić globalną kwotę przekazanych zaliczek do Urzędu Skarbowego w tym również przedmiotową różnicę w kwocie 45,00 zł).

Biegły w opinii podkreślił, że z tytułu absencji chorobowej powoda przysługiwały mu zasiłki chorobowe natomiast z tytułu urlopu wypoczynkowego wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy. W całym okresie objętym pozwem nie przysługiwało powodowi wynagrodzenie za pracę, którego część jest przedmiotem pozwu w niniejszej sprawie. (dowód: dołączone dokumenty opisane wyżej, opinia biegłego księgowego –k. 257-267,347-350)

Sąd zważył , co następuje:

W pozwie datowanym na dzień 16 grudnia 2015 roku, który wpłynął do Sądu w dniu 18 grudnia 2015 roku, powód wnosił o zasądzenie kwoty 13.920 zł z tytułu niewypłaconego uzupełnionego o 20 % wynagrodzenia za miesiące kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień i grudzień 2014 roku.

Roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie jedynie w niewielkiej części.

Strony załączyły kopie dokumentów , którym Sąd dał wiarę, gdyż żadna ze stron nie kwestionował ich prawdziwości.

Szczegółowo przesłuchany W. F. podał, że otrzymał kwoty wynagrodzenia jak ww. wydrukach. Powód nie kwestionował matematycznego wyliczenia wynagrodzenia. Powód nie kwestionował, że w okresie od kwietnia do sierpnia 2014r. oraz w grudniu 2014r. był niezdolny do pracy, nie świadczył pracy i przebywał na zwolnieniu lekarskim. Powód od 26 lipca 2012r. do 31 grudnia 2014r. przebywał na zwolnieniu lekarskim, przerywanym jedynie pojedynczymi dniami obecności w pracy. Po wprowadzeniu wyrównania wynagrodzenia za pracę od 1 marca 2014r. powód otrzymał to wyrównanie za miesiące marzec 2014r, wrzesień i październik 2014r. natomiast nie otrzymał za kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień i grudzień 2014r., gdyż za te miesiące ZUS odmówił powodowi wypłaty zasiłku chorobowego. Po otrzymaniu pozytywnego wyroku Sądu Okręgowego uchylającego decyzję ZUS powód uważał, że pozwany był zobowiązany również wypłacić wyrównanie tegoż wynagrodzenia.(zob: pismo z dnia 30.08.2010r. oraz świadectwo pracy)

Bezsporne było, że w okresie objętym pozwem powód przebywał na zwolnieniach lekarskich (miesiąc kwiecień, maj, czerwiec, lipiec i sierpień 2014 roku oraz od dnia 1 grudnia 2014 roku do dnia 19 grudnia 2014 roku i od dnia 30 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2014 roku) oraz na urlopie wypoczynkowym od dnia 20 grudnia 2014 roku do dnia 29 grudnia 2014 roku. W okresie objętym pozwem powód nie świadczył pracy.

Sąd dał wiarę pozwanemu, że powodowi wypłacono należne świadczenie, w tym zasiłek chorobowy i ekwiwalent za urlop wypoczynkowy zgodnie z obowiązującymi przepisami w wysokości odpowiadającej ilości dni nie kwestionowanych przez powoda.

Powód sformułował roszczenie o zapłatę, oparte na prawie do wynagrodzenia za wskazane w pozwie miesiące. Pozew wprost określa, że roszczenie dotyczy niewypłaconego, nie uzupełnionego o 20% wynagrodzenia za miesiące od kwietnia do sierpnia oraz za grudzień 2014 r.

Przypomnieć należy, że powód pracował we wrześniu 2014r. i za ten okres nie dochodzi wynagrodzenia w tym pozwie, we wrześniu otrzymał także wypowiedzenia zmieniające warunki umowy o pracę z skutkiem na 31 grudnia 2014r., których nie przyjął. Powód dochodził wynagrodzenia za grudzień 2014r., także w tym miesiącu był na zwolnieniu lekarskim, za wyjątkiem 4 dni pracy w okresie od 20 do 29 grudnia 2014 r. Bezspornym jest też stosunek pracy powoda rozwiązał się w dniu 31 grudnia 2014r.

Pełnomocnik powoda zwracał uwagę na to, że w miesiącu grudniu 2014r. powód przebywał na zwolnieniu lekarskim do 19 grudnia, a następnie od 30-31.12.2014r. zatem nie był przez pełen miesiąc na zwolnieniu lekarskim, a w tym miesiącu również nie otrzymał wyrównania wynagrodzenia. Natomiast z listy płac wynika, że otrzymał wynagrodzenie za 4 dni urlopu wypoczynkowego bez wyrównania, a z tytułu przelewu wynagrodzenia wynika, iż otrzymał w ogólnej kwocie wyrównanie wynagrodzenia i faktycznie jest to wyższa kwota niż w załączonej liście płac, jednocześnie pozwany nie załącza żadnego dokumentu, z którego wynikałoby naliczenie wyrównania i jego wysokość za grudzień 2014r. (zob. przesłuchanie powoda –k. 179-180, 137-137v i przesłuchanie świadka/ strony pozwanej k. 135v-137)

Ponieważ zwolnienie lekarskie powoda obowiązywało od dnia 3 grudnia 2014r. do dnia 19 grudnia 2014r. zatem od zakończenia poprzedniego nie upłynęło więcej niż 3 miesiące, (poprzednie zwolnienie lekarskie było w okresie od 19.11.2014r. do 02.12.2014r.) zatem podstawa zasiłku chorobowego się nie zmieniła.

W tych okolicznościach także za grudzień 2014r. powodowi nie przysługuje wynagrodzenie za pracę w wymiarze miesięcznym, a tym bardziej wynagrodzenie ustalone na podstawie zakładowych zasad płacowych.

Okres 4 dni pracy w grudniu został obliczony jak wynagrodzenie urlopowe i rozliczone w styczniu 2015r., w związku z ustaniem stosunku pracy, na podstawie zwiększonego wynagrodzenia miesięcznego.

W myśl art. 78kp i art. 80 kp tylko za pracę wykonaną pracownikowi przysługuje wynagrodzenie, odpowiadające rodzajowi pracy i kwalifikacjom, uwzględniające ilość i jakość świadczonej pracy w wysokości i na zasadach przyznawania wynagrodzenia określonego rodzaju lub na określonym stanowisku, jeżeli zostały one przewidziane z tytułu określonej pracy. Za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią. Pracownik na podstawie przepisów szczególnych lub wewnątrz zakładowych np.: regulaminu wynagradzania nabywa prawo do wynagrodzenia. Zdarza się, jednakże, że pracodawca wbrew obowiązkowi wypłat wynagrodzenia określonych art. 84 -88 kp nie wypełnia obowiązku przekazania pracownikowi odpowiedniej kwoty wypracowanego wynagrodzenia. Należy to odnieść do braku wypłaty całości lub części nabytego przez pracownika wynagrodzenia.

Z zasady, także w niniejszej sprawie, będąc niezdolnym do pracy pracownikowi nie przysługuje prawo do wynagrodzenia za wykonaną pracę, ale prawo do świadczenia z ubezpieczenia społecznego wynagrodzenia i zasiłku chorobowego. Zarówno obniżone wynagrodzenie zasadnicze, jak również dodatek funkcyjny stanowią podstawowe elementy wynagrodzenia i z zasady nie stanowią składników wynagrodzenia, do którego pracownicy pozwanej zachowują (takimi składnikami są z reguły dodatki do wynagrodzeń takie, jak chociażby dodatek za staż pracy). Taka zasada obowiązywała w pozwanej Spółdzielni, w której zgodnie z odpowiednimi wewnętrznymi przepisami prawa pracy, prawo do pobierania w okresie absencji chorobowej wynagrodzenia nie było zachowane, a pracownik był uprawniony do otrzymania zasiłku chorobowego.

Z powodu długotrwałego pobytu na zwolnieniu lekarskim świadczenie z tytułu niezdolności do pracy zostało wypłacone przez ZUS. Powodowi nie przysługuje za te miesiące prawo do wynagrodzenia, gdyż w tych miesiącach powód był niezdolny do pracy i jak wynika z regulaminu wynagradzania nie zachował prawa do wynagrodzenia.

Wynagrodzenie powoda, przed jego okresowym obniżeniem o 20 %, wynosiło 11.640 zł (wynagrodzenie zasadnicze - 8.000 zł, dodatek funkcyjny - 3.640 zł) natomiast po jego obniżeniu 9.312 zł (wynagrodzenie zasadnicze - 6.000 zł, dodatek funkcyjny - 2.912 zł). Różnica pomiędzy tymi wynagrodzeniami wynosi 2.328 zł (11.640 zł - 9.312 zł). Za okres objęty pozwem różnica ta wynosi 13.968 zł. Najprawdopodobniej na skutek błędnego rozliczenia wysokość pozwu została określona na poziomie 13.920 zł.

Kwota pozwu wskazuje więc, że przedmiotem sporu (wyrażonym w pozwie) nie była wysokość naliczonego ekwiwalent za urlop wypoczynkowy (zarówno podstawowy jak i dodatkowy), jak również wysokość odprawy emerytalnej. Pełnomocnik powoda podnosił zarzuty dotyczące braku odniesienia się biegłego księgowego do kwestii naliczenia

powodowi ekwiwalentu za nie wykorzystany urlop, zatem Sąd wyłączył w tym zakresie powództwo do odrębnego postępowania.

Przypomnieć należy, że prawo do zasiłku chorobowego nie jest naliczane na podstawie przepisów dotyczących umowy o pracę. Zasady jego naliczenia i wypłaty regulują przepisy prawa ubezpieczeń społecznych, a w szczególności ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa z dnia 25 czerwca 1999r. (t.j. Dz.U. z 2016r. poz.372).

Zgodnie z art. 11 cytowanej ustawy zasiłek chorobowy wynosi 80 % podstawy wymiaru zasiłku. Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego pracownika określa art. 36 ust 1 i 2 ustawy, który wskazuje, że podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu będącemu pracownikiem stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, a jeżeli niezdolność do pracy powstała przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie za pełne miesiące kalendarzowe ubezpieczenia. W obu przypadkach ustawa ustala, że do ustalania wysokości zasiłku chorobowego nie przyjmuje się aktualniej wysokości wynagrodzenia, a wynagrodzenie już otrzymane czyli wynagrodzenie wypłacone i to w wysokości przeciętnej, a nie rzeczywistej.

Przepis cyt. art. 36 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa w sposób bardzo jasny precyzuje podstawę ustalenia wymiaru zasiłku chorobowego. Fakt obniżenia okresowego części wynagrodzenia, w świetle obowiązujących w okresie sporu przepisów, nie wpływa w żaden sposób na wysokość podstawy wymiaru zasiłku chorobowego. Podkreślić należy, że podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy. Wskazać również należy, że zgodnie z art. 43 ww. ustawy „podstawy wymiaru zasiłku nie ustala się na nowo, jeżeli między okresami pobierania zasiłków zarówno tego samego rodzaju, jak i innego rodzaju nie było przerwy albo przerwa była krótsza niż 3 miesiące kalendarzowe”.

Wysokość zasiłku chorobowego za miesiąc grudzień 2014r. nie uległa zmianie zgodnie z treścią cyt. art. 43 powołanej ustawy. W tej sytuacji na podstawie analizy zaświadczenia lekarskiego za okres od dnia 3 grudnia 2014 roku do dnia 19 grudnia 2014 roku (k. 43). Sąd uznał, że powód w okresie tego zwolnienia lekarskiego nie przebywał w szpitalu. Ze względu na błędne naliczenie zasiłku chorobowego za okres od dnia 10 grudnia 2014 roku do dnia 11 grudnia 2014 roku (2 dni) skorygowano wysokość tego zasiłku. Różnica podlegająca rozliczeniu zamyka się zobowiązaniem pozwanej wobec powoda na kwotę 114,62 zł brutto. Zgodnie z przedłożoną przez strony dokumentacją powód otrzymał za okres objęty pozwem świadczenia w należnej wysokości (za wyjątkiem w.w. kwoty). (zob. tezy opinii biegłego księgowego k. 347- 354)

Wskazać też należy, że w dokumentach niektóre różnice w wartościach podawanych przez stron wynikają stąd, że powód operuje kwotami wynagrodzenia brutto, a pozwana przedstawiła w swojej tabeli kwoty wynagrodzenia netto.

Na tej podstawie za okres od kwietnia do sierpnia 2014r. włącznie, powód nie mógł i nie miał ustalonego prawa do wynagrodzenia, a tym samym nie miał ustalonego świadczenia w wysokości na podstawie i w wysokości dochodzonej pozwem (to jest na podstawie zakładowych zasad wynagradzania) lecz ustawy i w wysokości określonej w tym przepisie.

Skoro powód nie był uprawniony do otrzymania wynagrodzenia, a zasiłek chorobowy jest świadczeniem, które ma rekompensować niemożność uzyskania wynagrodzenia w przypadku niezdolności do pracy, a powód był uprawniony do zasiłku chorobowego, to Sąd uznał, że pozew w okresie obejmuje również to świadczenie. Powództwo w rzeczywistości obejmuje również wyrównanie zasiłku chorobowego, a Sąd prowadził rozważania także co do kwoty z opinii biegłego (k.348).

Sąd poparł opinię biegłego główną i uzupełniająca –k. 257-267,347-350). Opinia jest jasna i pełna. Biegły odniósł się do wszystkich spornych kwestii w ramach zakreślonego w pozwie stanu faktycznego, w tym sprawy wyrównania wynagrodzenia i zasiłku chorobowego.

W świetle prowadzonego postępowania dowodowego, żądanie powoda jest zatem w znacznej mierze nieuzasadnione. Sąd uznał, że istnieją tylko podstawy do zasądzenia wyrównania zasiłku chorobowego.

Wobec powyższego, na podstawie przepisów powołanych, Sąd zasądził kwotę 114,62 zł jak w pkt I sentencji wyroku

Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie jak w pkt II sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 100k.p.c w związku z §6 pkt. 5 w zw. z §11 ust. 1 pkt 2, Rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) jak w pkt III wyroku. Skoro powód dochodził kwoty 13.920 zł , a wygrał sprawę co do kwoty 114,62 zł czyli 0.82% , to przegrał w 99,18%. Wysokość kosztów udzielonej pomocy przez radcę prawnego wnosi 2400zł x 75% czyli 1800 wynika z przepisów powołanych to kwota kosztów należnych powodowi to 14.76 zł , a pozwanemu 1785,24zł jak w pkt III i IV wyroku.

Na podstawie art. 102 kpc Sąd nie obciążył stron kosztami sądowymi, mimo wniesienia powództwa, które w znacznej mierze nie zasługiwało na uwzględnienie jak w pkt III i IV wyroku.

Na podstawie przepisu art. 477² § 1 kpc, Sąd orzekł o rygorze natychmiastowej wykonalności jak w pkt VI wyroku.

SSR Barbara Kokoryn